

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(*Ιδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἡ Κλαυδία ἐνόησε τί διελογίζετο ἡ Μύρτις, διό καὶ τὴν διαβεβαίωσεν ὅτι ἡδύνατο ἀφόβως νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ τὴν ὑπόθεσιν, διότι δὲν θὰ ἔλεγε τίποτε εἰς κανένα. Τότε λοιπὸν καὶ ἡ Μύρτις τῇ διηγῆθη τὰ κατὰ τὰς δύο ἐπισκέψεις τοῦ Διονυσίου καὶ πῶς ἀπέθανεν ὁ Βιργίνιος πιστεύων εἰς τὴν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν.

— Καὶ ὅμως ἡ ἀδελφὴ μου νομίζει ὅτι θὰ κατορθώσῃ εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος νὰ εὔρῃ ἐκεῖνο, ὅπερ ὁ σοφὸς πατὴρ μας δὲν ἡδυνήθη καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν νὰ εὔρῃ—ἀνάπαυσιν ψυχικὴν !

— Ἡ Κυρία Βαλερία θὰ τὴν εὔρῃ ἐπιτέλους, βεβαίως καθ' ὃν τρόπον ὁ αἰοίδιμος κύριός μου, εἶπεν ἡ Μύρτις ἡσύχως.

— Νομίζεις ;

— Βεβαίως, διότι προσεύχομαι καθ' ἐκάστην εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἔχω πίστιν ὅτι θὰ εἰσακουσθοῦν αἱ προσευχαί μου, εἶπεν ἡ μικρὰ δούλη σοβαρῶς.

— Ἀ, παιδί μου, πόσον μὲ ὑπερτερεῖς κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὸν ζῆλον, εἶπεν ἡ Κλαυδία ἐναγκαλιζομένη αὐτήν.

— Ἐγὼ οὔτε τὸ θάρρος εἶχον πρό τινων μνηνῶν, ὅταν ἤμην ἐδῶ, νὰ ἀπαρνηθῶ ἀπαξ διαπαντὸς τὴν λατρείαν τῶν εἰδώλων, ἂν καὶ ἐγνώριζον τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ. Σὺ ὅμως, ἂν καὶ μικρὰ κόρη καὶ δούλη μάλιστα, ἐτόλμησες καὶ ὑπέφερες καὶ ἐνεκαρτέρησες !

Σπανίως εἶχον εὐκαιρίαν ἡ Κλαυδία καὶ ἡ Μύρτις νὰ συνομιλῶσι τοιοιτοτρόπως. Ἡ Βαλερία ἐνόει, ὡς ἐφαίνετο, τὴν ἐπιθυμίαν τῶν δύο τούτων Χριστιανῶν πρὸς συνομιλίαν, καὶ ἀπησχόλει τὴν Μύρτιν ὅσον τὸ δυνατόν μὲ τὰς ἐργασίας τῆς. Ἄλλως τε ἡ Βαλερία τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἦτο ἀνήσυχος καὶ νευρική καὶ ὑπὲρ ποτε δυσηρεστημένη· ἀφ' ἐνὸς μὲν συνησθάνετο πικρῶς τὸν χωρισμὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνεθυμείτο τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ πατρὸς τῆς, ὅταν διεκήρυξεν ὅτι καὶ αὐτὸς ἀσπάζεται τὸ μισητὸν τοῦτο θρησκευμα τῶν Ναζωραίων, καὶ τῆς ἤρχετο ἀκουσίως ἡ συναίσθησις ὅτι καὶ ὁ μακαρίτης πατὴρ τῆς καὶ ἡ περιφρονημένη ἀδελφὴ τῆς καὶ ἡ μικρὰ δούλη τῆς εἶχον τὸ δίκαιον καὶ αὐτὴ τὸ ἄδικον. Ἐζήτησεν ἀνακουφίσιν διανοητικὴν ἀναγινώσκουσα τὰ φιλοσο-

φικά βιβλία τοῦ πατρὸς τῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν εὔρισκεν ἀνάπαυσιν.

Οὕτω παρήλθε τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον καὶ ἐπλησίασεν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῶν Κρονίων. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐν τῷ οἴκῳ τῆς χήρας Κορνηλίας εἶχον ἤδη ἀρχίσει, ὅτε καταφθάνει ἕτερος ἀγγελιαφόρος ἐκ Ῥώμης—ταύτην τὴν φορὰν ἐμπιστος δοῦλος τῆς εὐγενοῦς Ἰουλίας, ὅστις ἐκόμισεν οὐχὶ ἐπιστολὰς παρ' αὐτῆς, ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἰδίαν, βαρέως ἀσθενοῦσαν καὶ ἐξω φρενῶν. Ὁ δοῦλος διηγῆθη ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησαν ἐκ Ῥώμης, καὶ πρὶν εἶτι ἀναχωρήσουν, εἶχε προφέρει μόνον ἀσυναρτήτους παραληρήσας· ὅτι δὲ μόλις καὶ μετὰ δυσκολίας κατῴρθωσαν νὰ ἀποδράσουν.

— Νὰ ἀποδράσετε ! ἐπανελάβεν ἡ Βαλερία. τί συνέβη λοιπὸν ;

Ὁ δοῦλος ὠχρίασε καὶ ἔφριξε. Δὲν ἤκουσατε λοιπὸν ὅτι ἡ Ῥώμη ἐπυρπολήθη ; εἶπεν.

— Ἡ Ῥώμη ἐπυρπολήθη !! Ὅχι, οὐδὲ λέξιν περὶ τῆς αὐτῆς συμφορᾶς δὲν ἤκουσα ! Εἶναι ἀπίστευτον !

— Δυστυχῶς ὅμως εἶναι ἀληθέστατον, εἶπεν ὁ δοῦλος. Ἡ ἡμίσεια πόλις ἀπετεφρώθη, καὶ λέγουν—μάλιστα βεβαιοῦν—ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἔβαλε τὸ πῦρ μὲ τὴν ἰδίαν του χεῖρα !

— Ὁ Αὐτοκράτωρ ! ἐπανελάβεν ἡ Βαλερία ἐμβρόντητος.

— Μάλιστα, καὶ ἐκτὸς τούτου, ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὴν στέγην τοῦ Παλατίου καὶ ἐθεᾶτο τῆς πυρκαϊᾶς, παίζων τὴν κιθάραν του !

— Καὶ γνωρίζουσι τοῦτο οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὸ ἀνέχονται ; ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις μὲ ἀγανάκτησιν.

— Ἦρχισε νὰ διαδίδηται, καὶ ὁ Νέρων γνωρίζων ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι δὲν θὰ τὸ ἠνεῖχοντο, ἐζήτησε νὰ εὔρῃ ἄλλο θῦμα, ἐπὶ τὸ ὅποιον νὰ ῥίψῃ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πυρκαϊάν· ὡς τοιοῦτους δὲ ἐξέλεξε τοὺς περιφρονημένους Ναζωραίους καὶ διεδόθη ἀμέσως ὅτι αὐτοὶ εἶχον βάλει τὸ πῦρ. Ὅθεν διετάχθη ἡ σύλληψις παντὸς Ναζωραίου καὶ ὁ ἄνευ δίκης βασανισμὸς του.

— Λοιπὸν ἡ κυρία Ἰουλία, ἥτις ἀπερισκέπτως εἶχε προσκολληθῇ εἰς τὴν αἵρεσιν ταύτην, ὑπέφερε καὶ ἐκείνη αὐτὰ τὰ βασανιστήρια ; ἠρώτησεν ἡ Βαλερία.

— Σχεδὸν ὑπέφερε καὶ αὐτὴ, ἡ γλυκεῖά μου κυρία, εἶπεν ὁ δοῦλος μὲ ἔξαψιν τὴν κατηγορήσαν ὅτι ἰδίαις χερσὶν εἶχε πυρπολήσει μίαν οἰκίαν. Εἰς μάτην ἐμαρτύρουν ἐγὼ ὅτι κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τὴν εἶχον συνοδεύσει εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως. Ἡ μαρτυρία μου δὲν ἐλήφθη

ὕπ' ὄφιν, ἡ δὲ κυρία μου κατεδικάσθη νὰ καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐσπέραν πρὸς φωταγωγῆσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κήπου !

— Ὡ φρίκη ! ἀλλὰ πῶς διέφυγεν ; Εἰπέ μου τὰ πάντα, διὰ νὰ γνωρίσωμεν πῶς νὰ τὴν περιποιηθῶμεν ! ἀνέκραξεν ἡ Βαλερία.

— Δὲν ἤμπορῶ νὰ σοὶ διηγηθῶ πάντα, ἀπῆλθον ὁ δούλος, διότι εἶναι πολὺ φρικτὰ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι Χριστιανός, ἀλλ' ὅταν εἶδα αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαθοὺς καὶ ἀθῶους, ὅπως ἡ κυρία μου, συρομένους εἰς φρικτὸν θάνατον, καὶ ἡναγκασμένους νὰ παρίστανται εἰς τὰ παρόμοια βασανιστήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των, ἡ καρδία μου ἐμίσησε καὶ ἀηδίασε μέχρι βάρους τὴν θρησκείαν καὶ τοὺς θεοὺς μας, οἵτινες ἡδύναντο νὰ ἐπιτρέψουν τοιοῦτο στυγερόν κακούργημα νὰ λάβῃ χώραν !

— Καὶ δὲν ἐξώμνουν οἱ Χριστιανοὶ τὴν θρησκείαν των διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ βάσανα ;

— Ὅχι, ἀπεναντίας ὠμολόγουν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλ' ἡρνοῦντο ὅτι εἶχον διαπραῖξει τὸ ἔγκλημα, οὐτινος κατηγοροῦντο, καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐγνώριζον ὅτι εἶναι ἀθῶοι, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ στρέψῃ κατ' αὐτῶν τὴν λύσαν τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Συνάμα δὲ ἤθελε καὶ νὰ φωταγωγῇ τὸν κήπον καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔχασεν ἡ κυρία μου καὶ πιθανόν πολλοὶ ἄλλοι τὰς φρένας, διότι τοὺς καταδικασμένους ἤλειπον μὲ πίσσαν, τοὺς ἔδεον μὲ ἀλύσσους πρὸς στύλους καὶ τοὺς ἡναπτον ἔπειτα διὰ νὰ φωταγωγῇσιν τὸν κήπον, ἕως ὅτου βαθμηδὸν κατακαοῦν ;

— Φρίκη ! φρίκη ! ἐτονθόρισεν ἡ Βαλερία ὡρὰ καὶ τρέμουσα ἐκ συγκινήσεως. Ἡ καυμένη μου Ἰουλία, τί θὰ ὑπέφερε !

— Καὶ αὐτὴ κατεδικάσθη μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ ἐκαίετο, ὅτε εἰς τῶν δύο φυλάκων τῆς ἐκλήθη νὰ βοηθήσῃ κάπου ἄλλου καὶ ἐγὼ προσεφέρθη νὰ τὸν ἀναπληρώσω. Ὁ ἄλλος στρατιώτης ἔτυχε νὰ ἦναι εἰς, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν εὐεργετήσῃ ἡ κυρία μου καὶ συνεννοηθεὶς μὲ αὐτὸν τὴν ἐσχέπασα μὲ τὴν χλαῖνάν μου, καὶ τὴν ἐφέραμεν ἀπαρτήρητον μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ ἐπεβίβάσθη μετ' αὐτῆς ἀμέσως εἰς λέμβον καὶ ἔσπευσα νὰ κατέλθω τὸν ποταμὸν μέχρις Ὡστίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐπέστρεψα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ παρέλαβον τὴν τυφλὴν δούλην Δρουσίλλην καὶ μερικὰ πολὺτιμα ἀντικείμενα. Ἐν Ὡστίᾳ ἐπετύχομεν τὴν ἐπομένην πρωΐαν πλοῖον ἀπερχόμενον διὰ Πειραιᾶ, καὶ οὕτως ἐσώθημεν !

— Καλῶς ἔκαμες καὶ εἶσαι πιστός, εἶπεν ἡ

Βαλερία, τώρα δὲ ἄς μείνῃ ἐδῶ, καὶ θὰ στείλωμεν τὸν Ἀνίκητον εἰς τὴν Ῥώμην διὰ νὰ περισυλλέξῃ τὴν περιουσίαν τῆς εἰ δυνατόν.

Ἡ ἀναίσθητος Ἰουλία μετεφέρθη τότε εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια, ὅπου αὐτὴ ἡ Βαλερία ἀνέλαβε νὰ τὴν νοσηλεύσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ διετάχθη ὁ δούλος καὶ ἡ Δρουσίλλη νὰ μὴ προδώσουν οὐδὲ λέξιν τῆς ἀνωτέρω ἱστορίας εἰς τοὺς ἄλλους δούλους μὴ διαδοθῇ ὅτι κρύπτεται ἐκεῖ κατὰδικος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἔλθῃ πάλιν ἡ δυστυχὴς εἰς κίνδυνον, μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Νοσηλεύουσα τὴν Ἰουλίαν, ἡ Βαλερία ἐφαίνετο λησμονοῦσα τὴν κατὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς δυσἀρεσκείαν, διότι ἡ θέσις τῆς ἀσθενοῦς ἦτο κρισιμωτάτη, οὐδείς δὲ δούλος ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ παρ' αὐτῇ εἰμὴ μόνον ἡ Δρουσίλλη, καὶ αὐτὴν νὰ μὴ τὴν ἰδῇ ἡ Ἰουλία, καὶ ἀνακαλέσῃ οὕτω εἰς τὴν μνήμην τῆς τὰς φρικτὰς ἐκείνας σκηνὰς ἐν Ῥώμῃ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΙΝΔΙΚΑΙ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

Τὰ πρῶτα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῶν Ἰνδιῶν ἀπέδιδον θρησκευτικὴν λατρείαν, ἦσαν αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως, μεταξὺ δὲ τούτων αἱ κυριώτεραι ἦσαν τὸ πῦρ, ἡ βροχὴ, ὁ ἄνεμος καὶ ὁ ἥλιος. Ὁ δὲ Ἀγνί, Ἰνδρὰ καὶ Σούρνα, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην Τριάδα τῶν Ἰνδῶν.

Ἐν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου καὶ τῇ συνηθείᾳ ἄλλων περιστάσεων, ἡ πρώτη αὕτη Τριάς ὑπεχώρησεν εἰς τὴν δευτέραν, τὴν συνισταμένην ἐκ τοῦ Βράμα, τοῦ Βισνοῦ καὶ τοῦ Σίβα, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας ἔχουσιν οἱ ἀγαγνώσται μας ἐνώπιόν των. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἀρχικὴ αἰτία καὶ ὑπόστασις τοῦ Σύμπαντος, ὁ δευτέρος ὁ διατηρητής, καὶ ὁ τρίτος ὁ καταστροφεύς.

Ἡ δευτέρα αὕτη Τριάς εἶναι, ὡς φαίνεται, ἐνανθρωπίσις τῆς πρώτης, καὶ διὰ τοῦτο ἑκαστον πρόσωπον αὐτῆς πιστεύεται ὅτι ἔχει καὶ τὴν γυναικά του, τὸ τρίτον κατ' ἐξάφρῃς ἐπροικίσθη μὲ πολύμορφον τινα γυναικα, παριστώσαν τὴν αἰσχίστην ἀκολασίαν, ἣν δύναται νὰ φαντασθῇ τις.

Ἄλλ' ἡ μᾶλλον ἐξηπλωμένη θρησκεία, οὐ μόνον ἐν Ἰνδία, ἀλλὰ καὶ ἐν Κίνα, Ἰαπωνίᾳ, Κορέᾳ, Μογγολίᾳ, Μαντζουρίᾳ, Θιβέτ, κτλ. εἶναι ἡ τοῦ Βούδα. Ὁ Βούδας οὗτος ἔζησε περὶ τὰ 622 π.Χ., ἦτο δὲ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τρανσγανγεντικῆς Ἰνδίας καὶ πολεμιστῆς διάσημος.

Ὁ Βούδας ἦτο ὁ πρῶτος, ὅστις ἐκήρυξε παγ-